

A – 3^e zondag – 25/26 januari 2020 – Sint Pieter
Jesaja 8,23b - 9,3 – Ps 26 – 1 Korinthiërs 1,10-13.17 – Matteüs 4,12-23

Start-up

In onze wereld is het zo dat je op een goede plek moet wonen en werken om iets te bereiken. In ons huidige Nederland moet je in de Randstad wonen, want daar vestigen zich alle grote bedrijven, handelsorganisaties, hoofdkantoren van banken. Internationale handel doe je vanuit Rotterdam, en als belastingadviseur moet je een adres in Amsterdam hebben. Als je carrière wil maken op radio en televisie moet je naar Hilversum, en moet je geen Limburgse tongval hebben, want dan heb je zogenaamd een accent, maar ten noorden van de grote rivieren is het niet erg als je de v uitspreekt als een f, en de z als een s. Dat mag dan wèl. Als je iets wil bereiken moet je in de Randstad zijn, en niet ergens in Zuid-Limburg, in Guttecoven of in Simpelveld. En zorgen dat je voor je start-up een paar kundige mensen in huis haalt, die je een flitsend account maken op twitter, facebook en whats'app.

Jezus is dus een slechte bedrijfsleider, een slechte manager. Hij begint zijn prediking in een afgelegen gebied, het gebied van Zebulon en Naftali, twee stammen die ver van het cultuurland Juda woonden, een grensgebied, aan de overkant van de Jordaan (zoals wij zeggen: aan de verkeerde kant van de Maas), Galilea van de heidenen, het donkere noorden, “een volk dat in de duisternis zit”, zo zegt de profeet Jesaja. Zoals Noord-Nederlanders vroeger wel eens spraken over Limburg als het “donkere zuiden”. “Hoe kan er uit Nazareth iets goeds komen?”, zo wordt Jezus voorgeworpen. Zebulon en Naftali, dat zijn die van een buitengewest, een randgebied, een achterbuurt.

En ja hoor, juist daar gaat Jezus naar toe, wanneer Hij zijn prediking begint. Terwijl iedereen de Messias verwachtte als een triomfantelijke bevrijder van het Joodse volk, begint Jezus zijn prediking, niet in de Tempel van Jeruzalem – waar we Hem overigens niet zo vaak zien, Hij loopt er de deur niet plat zoals wij zeggen als wij het hebben over de Kerk – , maar in een verre uithoek van het land.

En, tweede verrassing vandaag: Jezus begint Zijn prediking, Zijn verkondiging, niet met geleerde heren uit een gestudeerd milieu, orthodoxe en Bijbelvaste rabbijnen, maar heel gewoon, met gewone mensen die moeten werken voor de kost, een paar visboeren, Simon en Andreas, Jacobus en Johannes, die hij aantreft in hun gewone, dagelijkse beslommingen, hun kostwinning. Zo begon de Kerk.

Maar zo begin je toch geen organisatie? Nee, totaal geen gevoel voor bedrijfsvoering bij die Jezus. Als je iets wil bereiken met je start-up, moet je zijn daar waar het gebeurt, moet je zorgen op de landelijke televisie te komen. Moet je wat BN-ers inschakelen, “bekende Nederlanders”.

Nee, Jezus begint zijn Kerk in een klein dorpje, met een paar visboeren. En dan durft Hij nog te zeggen: “Het Rijk der Hemelen is nabij”, is heel dichtbij gekomen.

In het Onze Vader bidden wij: “Uw Rijk kome”, dat het Koninkrijk van God mag komen. En dat is inderdaad dat Koninkrijk dat Jezus ons is komen brengen. Dat het Koninkrijk van God mag komen, zich mag vestigen in deze wereld. Blijft het een vrome wens? En gaan we ermee spotten, zoals die dichter Gerard Reve (1923-2006) die God aanspreekt: “*Dat Koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog wat?*” Maar is het wel God, die het Koninkrijk vestigt? Nee, niet God vestigt het Koninkrijk der Hemelen, *wij* vestigen het Koninkrijk van God.

Want als de spottender dichter Gerard Reve goed gekeken had, dan had hij kunnen zien dat het Koninkrijk van God er al is. Kijken we maar eens om ons heen. Op de meest eenvoudige plekken gebeuren de mooiste dingen. Dààr wordt het Koninkrijk gevestigd. Soms, heel soms, lees je daar iets over in de krant. Een vrouw die al jaren haar demente moeder verzorgt. Een

moeder die haar kind voorleest uit een Kinderbijbel. Mensen die een conflict uitpraten en zich verzoenen. Vrijwilligers die werken in een Voedselbank. En zo kunnen we nog even doorgaan. Het Koninkrijk van God is er al. Het is om de hoek. Het is binnen handbereik. Het is er al.

Régis de la Haye, diaken